

ორმოცე მუხლის ფარული ისტორია — ნომერი სამი

კვირის კანონი და წინასწარმეტყველური გზა: „Patriot Act“-იდან საბოლოო გამოცდამდე

Jeff Pippenger

2024-09-22

„ღვთის კანონის დარღვევით პაპობის დაწესებულების აღმსრულებელი დადგენილებით, ჩვენი ერი სრულიად გაწყვეტს კავშირს სიმართლესთან. როდესაც პროტესტანტიზმი გააწვდის თავის ხელს უფსკრულის გაღმა რომის ძალაუფლების ხელის ჩასაჭიდებლად, როდესაც იგი გადაიწვდენს აბისს, რათა სულიერიზმს ხელები ჩასჭიდოს, როდესაც ამ სამმხრივი კავშირის ზემოქმედებით ჩვენი ქვეყანა უარყოფს თავისი კონსტიტუციის ყოველ პრინციპს, როგორც პროტესტანტული და რესპუბლიკური მმართველობის საფუძველს, და შექმნის პირობებს პაპური სიცრუეებისა და ცთუნებების გასავრცელებლად, მაშინ გვეცოდინება, რომ დადგა დრო სატანის საკვირველი მოქმედებისა და რომ აღსასრული ახლოს არის.“

„როგორც რომაული ლაშქრების მოახლოება იყო მოწაფეთათვის იერუსალიმის მოახლოებული დაღუპვის ნიშანი, ასევე ეს განდგომილებაც შეიძლება იყოს ჩვენთვის ნიშანი იმისა, რომ ღვთის სულგრძელების ზღვარი მიღწეულია, რომ ჩვენი ერის ურჯულოების საზომი ავსებულია და რომ წყალობის ანგელოზი აპირებს გაფრინდეს და აღარასოდეს დაბრუნდეს. მაშინ ღვთის ხალხი ჩაეფლობა ტანჯვისა და შევიწროების იმ სცენებში, რომლებიც წინასწარმეტყველებმა აღწერეს, როგორც იაკობის გასაჭირის დრო. ერთგულ, დევნილთა ღალადი ზეცად ადის. და როგორც აბელის სისხლი ღალადებდა მიწიდან, ასევე არსებობს ხმებიც, რომლებიც ღმერთს შეჰღალადებენ მოწამეთა საფლავებიდან, ზღვის სამარხებიდან, მთის მღვიმეებიდან, მონასტერთა აკლდამებიდან: ‘როდემდე, უფალო, წმიდაო და ჭეშმარიტო, არ განიკითხავ და არ იძიებ ჩვენს სისხლს მათზე, ვინც დედამიწაზე მკვიდრობენ?’“

„უფალი თავის საქმეს აღასრულებს. მთელი ზეცა აღმრულია. მთელი დედამიწის მსაჯული მალე აღდგება და გაამართლებს თავის შეურაცხყოფილ უფლებამოსილებას. ხსნის ნიშანი დაედება იმ კაცებს, რომელნიც იცავენ ღვთის მცნებებს, პატივს მიაგებენ მის რჯულს და უარყოფენ მხეცის ან მისი ხატის ნიშანს.

„ღმერთმა გამოაცხადა, რაც უნდა მოხდეს უკანასკნელ დღეებში, რათა მისი ერი მზად იყოს, წინ აღუდგეს წინააღმდეგობისა და რისხვის ქარიშხალს. ისინი, ვინც გაფრთხილებულნი არიან მათ წინ მდგომი მოვლენების შესახებ, არ უნდა ისხდნენ მომავალი ქარიშხლის მშვიდ მოლოდინში და თავს იმით ინუგეშებდნენ, რომ გასაჭირის დღეს უფალი თავის ერთგულებს შეიფარებს. ჩვენ უნდა ვიყოთ როგორც ადამიანები, თავიანთ უფალს მომლოდინენი — არა უქმ მოლოდინში, არამედ გულმოდგინე შრომაში, შეურყეველი რწმენით. ახლა არ არის დრო, რომ ჩვენს

გონებას მეორეხარისხოვანი მნიშვნელობის საგნები იპყრობდეს. ვიდრე ადამიანები სძინავთ, სატანა აქტიურად აწყობს გარემოებებს ისე, რომ უფლის ერმა ვერ ჰპოვოს წყალობა და სამართალი. კვირადღის მოძრაობა ახლა სიბნელეში იკვალავს გზას. წინამძღოლები მალავენ ჭეშმარიტ საკითხს, და მრავალნი, რომლებიც ამ მოძრაობას უერთდებიან, თავადაც ვერ ხედავენ, საით მიისწრაფვის ეს ფარული დინება. მისი განცხადებები რბილია და მოჩვენებითად ქრისტიანული, მაგრამ როდესაც იგი ალაპარაკდება, დრაკონის სულს გამოავლენს. ჩვენი მოვალეობაა, გავაკეთოთ ყოველივე, რაც ჩვენს ძალაშია, რათა ავირიდოთ მოსალოდნელი საფრთხე. უნდა ვეცადოთ, გავაუწებელყოთ წინასწარი განწყობა იმით, რომ ხალხის წინაშე სათანადო შუქში დავდგეთ. მათ წინაშე უნდა დავაყენოთ საკითხის ნამდვილი არსი და ამით აღვმართოთ ყველაზე ქმედითი პროტესტი სინდისის თავისუფლების შემზღუდველი ზომების წინააღმდეგ. უნდა გამოვიკვლიოთ წერილები და შეგვეძლოს, მივცეთ მიზეზი ჩვენი რწმენისა. წინასწარმეტყველი ამბობს: „უკეთურნი უკეთურად მოიქცევიან, და ვერავინ უკეთურთაგან ვერ გაიგებს; ხოლო ბრძენნი გაიგებენ.“ Testimonies, volume 5, 451, 452.

როცა „კვირის მოძრაობა“ „ალაპარაკდება, იგი გველემშაპის სულს გამოავლენს“. ეს ოთხი აზრად განსაზღვრავს, რომ კვირის კანონთან ერთად შეერთებული შტატები „სრულად განუდგება სიმართლეს“. კვირის კანონთან ერთად „მოვიდა სატანის საკვირველი მოქმედების ჟამი“. კვირის კანონთან ერთად სამმაგი კავშირი სრულდება. კვირის კანონთან ერთად შეერთებული შტატები „უარყოფს თავისი კონსტიტუციის ყოველ პრინციპს, როგორც პროტესტანტული რესპუბლიკური მმართველობისას“, და ასევე „უზრუნველყოფს პაპური სიცრუეებისა და ცთომილებათა გავრცელებას“. ეს კვირის კანონი არის „ჩვენთვის ნიშანი, რომ ღვთის სულგრძელების ზღვარი მიღწეულია, რომ ჩვენი ერის ურჯულოების საზომი აღვსილია და რომ მოწყალების ანგელოზი ეს-ეს არის გაფრინდება, რათა აღარასოდეს დაბრუნდეს“. ეს ნიშანი წინასწარ იყო გამოსახული იმ გაფრთხილებით, რომელიც იესომ მისცა, როცა მიუთითა დანიელ წინასწარმეტყველის მიერ ნათქვამი გაპარტახების სიბილწეზე. სწორედ იქ სრულდება მეხუთე ბეჭდის ქვეშ მყოფი მოწამეთა ლოცვა, რომელიც ამბობს: „ვიდრემდის, უფალო, წმიდაო და ჭეშმარიტო, არ სჯი და არ იძიებ შურს ჩვენი სისხლისათვის მათზე, რომელნიც მკვიდრობენ ქვეყანაზე?“ ასევე სწორედ იმ სასაზღვრო ნიშნულზე ავლენენ თავიანთ ხასიათს უგუნური და ბრძენი ქალწულები.

კვირის კანონის დროს, შეერთებული შტატები „უარყოფს თავისი კონსტიტუციის ყოველ პრინციპს“. დროის ის პერიოდი, როდესაც ეს საქმე განხორციელდა, დაიწყო 2001 წელს პატრიოტის აქტით. 2001 წლიდან კვირის კანონამდე პერიოდი წარმოადგენს კონსტიტუციის უარყოფის პროგრესულ საქმეს. ეს პროგრესული საქმე შეესაბამება წინასწარმეტყველების იმ ხაზს, სადაც მხეცის ხატის ჩამოყალიბება სრულდება. მხეცის ხატის ხაზი შესაძლოა ცოტა უფრო რთული ჩანდეს, მაგრამ ამ სირთულის გაგება ღირს. რაც მხეცის ხატის ხაზს ართულებს, ისაა, რომ იგი ორ ხაზს წარმოადგენს.

მიწის მხეცისთვის ეს ორი ხაზი არის რესპუბლიკანიზმისა და პროტესტანტიზმის რქები. ეს ორი რქა ერთიანდება ეკლესია-სახელმწიფოებრივ ურთიერთობაში და ამგვარად აღასრულებს მხეცის ხატის ჩამოყალიბებას. ამიტომ, მხეცის ხატის

ჩამოყალიბების ხაზს ერთ ხაზში ორი ხაზი აქვს, რადგან რესპუბლიკური და პროტესტანტული რქები ისტორიის განმავლობაში ერთმანეთის პარალელურად მიემართებიან, თუმცა მათ ცალკეულ ხაზებსაც აქვთ საკუთარი წინასწარმეტყველური მოწმობა სატარებელი. ერთი წინასწარმეტყველური ხაზი, ორი პარალელური საგნით, უფრო რთულია, ვიდრე უბრალოდ იმ გზამკვრელების მონიშვნა, რომლებიც წარმოადგენს კონსტიტუციასთან დაკავშირებულ მეტყველებად მიჩნეულ პოლიტიკურ მოქმედებებს.

რესპუბლიკური და პროტესტანტული რქების ეს ორი ხაზი კიდევ უფრო რთულდება იმ წინასწარმეტყველური ფაქტის გამო, რომ რესპუბლიკური რქის შიგნით წარმოდგენილია მონობის მომხრე დემოკრატებსა და მონობის მოწინააღმდეგე რესპუბლიკელებს შორის ბრძოლის ისტორია; და ასევე, რომ პროტესტანტული რქის შიგნით მიმდინარეობს განუწყვეტელი გამოცდის პროცესი, რომელიც მიჰყვება გონიერ და უგუნურ ქალწულებს პროტესტანტული რქის ისტორიის ფარგლებში. მიუხედავად ამისა, უადრესად მნიშვნელოვანია ამ ჭეშმარიტებებში დამკვიდრება.

ხაზში, რომელსაც მიწის მხეცის ორი რქა წარმოადგენს, მოცემულია პარალელური ილუსტრაცია იმისა, რომ ყალიბდება ან ქრისტეს ხასიათი, ან სატანის ხასიათი, რაც უტოლდება ან ქრისტეს ხატის, ან მხეცის ხატის ჩამოყალიბებას, რადგან ამ კონტექსტში „მხეცი“ წარმოადგენს ქმნილ არსებას შემოქმედის საწინააღმდეგოდ. ამ თვისებათა ჩამოყალიბება სრულდება შინაგანად ყველა ადამიანში, რადგან როდესაც მადლის ჟამი დაიხურება, მხოლოდ ორი კლასი იარსებებს. ეს ჩამოყალიბება ასევე სრულდება გარეგნულად პაპის ძალაუფლებასა და გაერთიანებულ ერებს შორის კავშირის მეშვეობით.

ამრიგად, მხეცის ხატის ჩამოყალიბებისთვის გამოცდის ჟამი 2001 წელს დაიწყო და იგი შეერთებულ შტატებში კვირადღის კანონის დადგომით სრულდება. დროის ამ მონაკვეთში მიწის მხეცის ორი რქის წინასწარმეტყველური ისტორია ასახავს შიდა და გარე დაპირისპირებას თითოეული შესაბამისი რქის ფარგლებში, იქნება ეს რელიგიური თუ პოლიტიკური, და ასევე ბრძოლას თვით ამ ორ რქას შორის.

შეერთებულ შტატებში კვირა დღის შესახებ კანონი წარმოადგენს იმ გაქცევის შესახებ გაფრთხილებას, რომელიც იესომ განსაზღვრა როგორც „გაპარტახების სისაძაგლე“. შეერთებულ შტატებში კვირა დღის შესახებ კანონი არის იმ პერიოდის დასასრული, რომელიც 2001 წელს დაიწყო. „პატრიოტთა აქტი“ იყო „დანიელის მიერ ნათქვამი გაპარტახების სისაძაგლე“ და იესოს მიერ იყო აღნიშნული, როგორც ნიშანი მოსალოდნელი განადგურებისაგან გასაქცევად.

„პატრიოტთა აქტი“ მოიცავს 1888 წლის წინასწარმეტყველურ ნათელსა და ბლერის კანონპროექტს. ამდენად, „პატრიოტთა აქტი“ წინასწარმეტყველურად ასევე შეიცავს საკვირაო კანონის ტიპოლოგიურ გამოსახულებას, ამიტომ 2001 წლიდან დაწყებული პერიოდი იწყება საკვირაო კანონით, როგორც ეს ტიპოლოგიურად იყო წარმოდგენილი 1888 წელს — ბლერის კანონპროექტი, 2001 — „პატრიოტთა აქტი“, და სრულდება საკვირაო კანონით.

2001 წელს ქალაქებიდან გაქცევის შესახებ გაფრთხილება ტიპოლოგიურად ასახავს კვირა კანონის დროს ბაბილონიდან გამოსვლის შესახებ გაფრთხილებას. კვირა კანონის დროს შეერთებულ შტატებზე მოწეული სამსჯავრო ტიპოლოგიურად ასახავს იმ სამსჯავროს, რომელიც მთელ მსოფლიოს დაატყდება, როცა მიქაელი აღდგება და ადამიანთა გამოსაცდელი დრო დაიხურება. ქრისტეს ხელმოწერა, როგორც ალფა და ომეგა, განმეორებით არის წარმოდგენილი იმ ჭეშმარიტებებში, რომელთაც 1888 წელს ბლერის კანონპროექტი გამოხატავს, და ყოველივეში, რასაც 1888 წელი წარმოადგენს, და რაც 2001 წელს მეორდება.

2001 წელი, რომელსაც 1888 წელი ასახიერებდა, წარმოადგენს არა მხოლოდ გაქცევის ნიშანს, როგორც ეს გაპარტახების სისაძაგლით არის გამოხატული, არამედ იგი აგრეთვე წარმოდგენილი იყო ახ. წ. 66 წლითა და ცესტიუსის ალყით. ტიტუსის ალყა ახ. წ. 70 წელს წარმოადგენს კვირა დღის კანონს შეერთებულ შტატებში. შეერთებულ შტატებში კვირა დღის კანონი წარმოდგენილია 321 წლითა და კონსტანტინეს პირველი კვირა დღის კანონით, ხოლო 538 წელი წარმოადგენს იმ დროს, როდესაც დედამიწის უკანასკნელი ერი დანებდა მხეცის ნიშანს.

2001 არის 1888 წელი, ცესტიუსი და ახ. წ. 66 წელი. საკვირაო კანონი არის ტიტუსი და 70 და 321 წლები. 2001 ასევე არის იესოს ნათლობა და მისი ჩამოსვლა გამოცხადების მეათე თავში 1840 წლის 11 აგვისტოს. ყველა ეს სიმბოლო შეადგენს კონსტიტუციის ხაზს.

შეერთებული შტატების წინასწარმეტყველური ისტორია ადვენტიზმის ისტორიასთან პარალელურად მიმდინარეობს. 1798 წელს პაპობამ მიიღო თავისი სასიკვდილო ჭრილობა, და 1798 იყო დასასრულის ჟამი, როდესაც დანიელის წინასწარმეტყველებათა ის ნაწილი, რომელიც ეხებოდა გამოცხადების მეოთხე თავის პირველი და მეორე ანგელოზების ისტორიას, გაიხსნა. სწორედ იქ, 1798 წელს, აღინიშნება ადვენტიზმის წინასწარმეტყველური დასაწყისი, და 1798 წელს კრავის მსგავსი რქების მქონე მიწის მხეცი ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფო გახდა.

1798 წელს წინ უძღოდა სამი წინასწარმეტყველური სასაზღვრო ნიშანი, რომლებიც დაკავშირებული იყო მიწის მხეცის ხაზთან და, ამდენად, ამერიკის შეერთებული შტატების მეტყველებასთან და ამერიკის შეერთებული შტატების კონსტიტუციასთან. ეს სამი სასაზღვრო ნიშანი იყო: დამოუკიდებლობის დეკლარაცია, გამოცხადებული 1776 წელს; შემდეგ კონსტიტუცია — 1789 წელს; და შემდეგ უცხოელთა და ამბოხების შესახებ აქტები — 1798 წელს.

ეს სამი გზამკვლევი აღნიშნავს კონსტიტუციის წინასწარმეტყველურ ხაზს და მიუთითებს ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს დასაწყისს. საკვირაო კანონი ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს მეფობის დასასრულია, და ამიტომ წინასწარმეტყველური აუცილებლობით უნდა არსებობდეს სამი გზამკვლევი, რომლებიც წინ უსწრებს დასასრულს, როგორც ეს ტიპოლოგიურად ნაჩვენებია იმ სამი გზამკვლევით, რომლებიც წინ უსწრებდა დასაწყისს.

2001 წელს, კომპეზის დაცემისას, „პატრიოტის აქტი“ ტიპოლოგიურად წარმოდგენილია 1888 წლის ბლერის კანონპროექტით, ისევე როგორც ადვენტიზმის ხელმძღვანელობის აშკარა ამბოხებით მინეაპოლისის გენერალურ კონფერენციაზე. ამბოხი, რომლის შესახებაც ანგელოზმა დას უაითს უთხრა, რომ იგი ტიპოლოგიურად წარმოდგენილი იყო მოსეს წინააღმდეგ კორახის, დათანისა და აბირამის ამბოხებით, ასევე ტიპოლოგიურად წარმოდგენილია ქრისტეს ნათლობით ახ. წ. 27 წელს, ისლამის შეკავებით 1840 წლის 11 აგვისტოს და დამოუკიდებლობის დეკლარაციით 1776 წელს, აგრეთვე „გატილების სისამაგლით, რომელზეც დანიელ წინასწარმეტყველმა თქვა“, როგორც მომავალი რისხვისგან გაქცევის ნიშნით, როგორც ეს წარმოდგენილია ცესტიუსითა და ახ. წ. 66 წლით.

თუ თქვენ ჯერ კიდევ შეგიძლიათ გახსოვდეთ, რომ წინასწარმეტყველების ხაზი, რომელსაც ახლა განვიხილავთ, არის ამერიკის შეერთებული შტატების კონსტიტუციის ხაზი, მაშინ ყველა ზემოხსენებული წინასწარმეტყველური ხაზი ხელს უწყობს და ამყარებს იმ წინასწარმეტყველურ თემას, რომელიც კონსტიტუციის ხაზით არის წარმოდგენილი. თუმცა ხაზი, რომელიც, როგორც ჩანს, ყველაზე მეტად არის ურთიერთდაკავშირებული, არის მხეცის ხატის ჩამოყალიბების ხაზი. მხეცის ხატი არის პაპის მხეცის ხატი, რომელიც წარმოდგენილია როგორც მხეცი, რომელზეც ქალი მეფობს, რაც ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთებას ნიშნავს, იმგვარად, რომ ამ ურთიერთობაში ეკლესია აკონტროლებს. იმისათვის, რომ ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა მხეცს ხატი შეუქმნას, განდგომილმა პროტესტანტიზმმა მთავრობა იმ დონემდე უნდა აკონტროლოს, რომ მთავრობამ მიიღოს და აღასრულოს რელიგიური დადგენილებები და, საბოლოოდ, საკვირაო კანონი.

მხეცის ხატის ჩამოყალიბების პროცესის განხორციელებისას, კონსტიტუცია, რომელიც დაიწერა უმთავრესი პრინციპით, რომელსაც თომას ჯეფერსონმა „ეკლესიისა და სახელმწიფოს გამიჯვნა“ უწოდა, უნდა გაუქმდეს. როდესაც პროტესტანტულ რქას ექნება ძალა, რესპუბლიკურ რქას რელიგიური დადგენილებების აღსრულება უკარნახოს, კონსტიტუციის თვით გული იქნება დაგლეჯილი; ამგვარად, თქვენ გაქვთ წინასწარმეტყველური კავშირი კონსტიტუციის ხაზსა და მხეცის ხატის ხაზს შორის.

პერიოდი, რომლის განმავლობაშიც მხეცის ხატი ყალიბდება, დაიწყო 2001 წელს, „პატრიოტული აქტით“ და მთავრდება საკვირაო კანონთან, როდესაც მხეცის ნიშანი აღსრულდება. ამ პერიოდის განმავლობაში გვიანი წვიმა ეპკურება, რადგან გვიანი წვიმა დაცემას იწყებს მაშინ, როცა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლიერი ანგელოზი ჩამოდის და თავისი დიდებით ანათებს დედამიწას; ეს კი, დას უაითის თანახმად, მოხდებოდა მაშინ, როდესაც ნიუ-იორკის დიდი შენობები უფლის შეხებით დაეცემოდა.

„გვიანი წვიმა ღვთის ხალხზე უნდა გადმოვიდეს. ძლიერი ანგელოზი უნდა ჩამოვიდეს ზეციდან, და მთელი დედამიწა უნდა განათდეს მისი დიდებით.“
Review and Herald, April 21, 1891.

გვიანი წვიმის შეპყურების პერიოდი წარმოადგენს დროის მონაკვეთს, როდესაც ადვენტიზმის უკანასკნელი თაობის ხორბალი და ღვარძლი ცხრილდება და იწმინდება. ეს გაცხრილვა და განწმენდა კვირა დღის კანონის დროს სრულდება, ხოლო ბრძენი ქალწულნი, რომელნიც ფლობენ ზეთს მაშინ, როდესაც კვირა დღის კანონის კრიზისი დგება, იბეჭდებიან, და შემდეგ სულიწმიდა ულიმიტოდ გადმოიღვრება, ვიდრე მიქაელი აღდგებოდეს და ადამიანთა გამოცდის დრო დაიხურებოდეს.

შეერთებულ შტატებში მხეცის ხატის ჩამოყალიბების დროს გვიანი წვიმა დანამავს, ხოლო მსოფლიოში მხეცის ხატის ჩამოყალიბების დროს გვიანი წვიმა უზომოდ გადმოიღვრება.

2001 წელს ლაოდიკიისეული მეშვიდე დღის ადვენტიტთა ეკლესიის გამოცდა დაიწყო, როგორც ეს წინასწარმეტყველურად იყო სახეობით ნაჩვენები 1840 წლის 11 აგვისტოს პროტესტანტებით და ძველი ისრაელით იმ ჟამს, როცა ქრისტე მოინათლა.

„გამოცდის ჟამი უკვე ჩვენზეა მოწეული, რადგან მესამე ანგელოზის ხმამაღალი მახილი უკვე დაიწყო ქრისტეს სიმართლის, ცოდვათა მპატიებელი მხსნელის, გამოცხადებაში. ეს არის იმ ანგელოზის ნათლის დასაწყისი, რომლის დიდება მთელ დედამიწას აავსებს.“ Selected Messages, წიგნი 1, 362.

წინა აღთქმის ხალხის საბოლოო გამოცდის პროცესი იწყება მაშინ, როცა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზის ნათელი იწყებს თავისი უწყების წარდგენას. მისი უწყება აგრეთვე წარმოდგენილია გამოცხადების მეთვრამეტე თავის პირველ სამ მუხლში, და ეს სამი მუხლი, დაორის უაითის თანახმად, აღსრულდა მაშინ, როცა ნიუ-იორკის ქალაქის დიდი შენობები დაემხო.

ამის შემდეგ დაიწყო გამოცდის პროცესი, როგორც ეს იოანეს მიერ არის წარმოდგენილი გამოცხადების მეათე თავში. გამოცდა იმაში მდგომარეობდა, მიიღებდით თუ არა ანგელოზის ხელში არსებულ პატარა წიგნს და შემდეგ შეჭამდით მას. ამ გამოცდის პერიოდში, როდესაც გვიანი წვიმა იფრქვევა, იგი ეცემა მხოლოდ მათზე, ვინც ირჩევს, რომ აიღოს პატარა წიგნი და შეჭამოს იგი.

„მრავალმა დიდწილად ვერ მიიღო ადრეული წვიმა. მათ არ მოიპოვეს ყველა ის კურთხევა, რომელიც ღმერთმა ამგვარად მოუმზადა მათთვის. ისინი ელიან, რომ ეს დანაკლისი გვიანმა წვიმამ უნდა შეავსოს. როდესაც მადლის უმდიდრესი სიუხვე მიენიჭებათ, განიზრახავენ, რომ გახსნან თავიანთი გულები მის მისაღებად. ისინი საშინელ შეცდომას უშვებენ. საქმე, რომელიც ღმერთმა ადამიანის გულში დაიწყო თავისი ნათლისა და ცოდნის მინიჭებით, განუწყვეტლივ უნდა წინ მიდიოდეს. ყოველმა ადამიანმა უნდა შეიცნოს საკუთარი საჭიროება. გული უნდა დაიცალოს ყოველგვარი ბილწებისაგან და განიწმინდოს სულის დამკვიდრებისათვის. სწორედ ცოდვის აღიარებითა და მიტოვებით, გულმოდგინე ლოცვითა და საკუთარი თავის ღმერთისთვის მიძღვნით მოემზადნენ პირველი მოწაფეები სულიწმიდის გარდამოსვლისათვის ორმოცდამეათე დღის დღესასწაულზე. იგივე საქმე, ოღონდ უფრო დიდი ზომით, ახლაც უნდა აღსრულდეს. მაშინ ადამიანურ თანამოქმედს მხოლოდ კურთხევის თხოვნა და იმის მოლოდინი ევალებოდა, რომ უფალი

მისთვის საქმეს სრულყოფდა. სწორედ ღმერთმა დაიწყო ეს საქმე და ისიც დაასრულეს თავის საქმეს, სრულყოფილყოფს რა ადამიანს იესო ქრისტეში. მაგრამ არ უნდა იქნეს უგულებელყოფილი ის მაღლი, რომელსაც ადრეული წვიმა წარმოადგენს. მხოლოდ ისინი, ვინც მათთვის ბოძებულ ნათელში ცხოვრობენ, მიიღებენ უფრო დიდ ნათელს. თუ ჩვენ ყოველდღიურად არ მივიწვევთ წინ მოქმედ ქრისტიანულ სათნოებათა გამოვლენაში, ვერ შევიცნობთ სულიწმიდის გამოვლინებებს გვიან წვიმაში. ის შეიძლება ჩვენს ირგვლივ მყოფთა გულებზე იღვრებოდეს, მაგრამ ჩვენ მას ვერც შევამჩნევთ და ვერც მივიღებთ.“ Testimonies to Ministers, 506, 507.

ისინი, ვინც 2001 წლის უწყება მიიღეს, იმ პერიოდისათვის შესაფერის უწყებას იღებდნენ, მაგრამ მათ უნდა გამოცდილიყვნენ, რათა გამოვლენილიყო, ნამდვილად შეითვისეს თუ არა ეს უწყება იმგვარ გამოცდილებად, რომელიც ღვთის ბეჭდისათვის იყო მომზადებული. ამიტომ იმ პერიოდში უკანასკნელი წვიმა წარმოდგენილია როგორც პკურება, რადგან ხორბალი და ღვარძლი ჯერ კიდევ ერთად არიან. ამიტომ და უაიტი ამბობს: „შესაძლოა, იგი ჩვენს ირგვლივ არსებულ გულებზე ეცემოდეს, მაგრამ ჩვენ მას ვერც გავარჩევთ და ვერც მივიღებთ.“ როდესაც ბრძენნი განცალკევდებიან უგუნურთაგან, უკანასკნელი წვიმა მაშინ უშუალოდ უხვად გადმოიღვრება, როგორც ეს იყო ორმოცდამეათე დღისას, რომელიც კვირა დღის კანონს განასახიერებს.

„კიდევ ერთხელ, ეს იგავები ასწავლის, რომ სამსჯავროს შემდეგ აღარ იქნება გამოცდის დრო. როდესაც სახარების საქმე დასრულდება, დაუყოვნებლივ მოჰყვება კეთილთა და ბოროტთა შორის განყოფა, და თითოეული ჯგუფის ხვედრი სამუდამოდ განისაზღვრება.“ ქრისტეს იგავები, 123.

გვიანი წვიმის შეპკურების პერიოდი, რომელსაც მოსდევს პერიოდი, როდესაც გვიანი წვიმა საზომის გარეშე იღვრება, ასევე ნაჩვენებია როგორც ორი პერიოდი, როდესაც ღმერთის ხალხზე სამსჯავრო სრულდება. ღმერთის ხალხზე სამსჯავროს პირველი პერიოდი დაიწყო ღმერთის სახლით 2001 წლის 11 სექტემბერს, ხოლო კვირის კანონის დროს სამსჯავრო შემდეგ სრულდება ღმერთის სხვა ფარისთვის, რომლებიც გამოეხმაურებიან ან უარყოფენ მესამე ანგელოზის დიდ შეძახილს, რომელიც იწყება შეერთებულ შტატებში კვირის კანონის დროს და მთავრდება მაშინ, როცა მიქაელი აღდგება და ადამიანთა გამოცდის ჟამი დაიხურება.

გვიანდელი წვიმის ეს ორი პერიოდი, რომლებიც ასევე წარმოადგენს სამსჯავროს ორ პერიოდს, რომელიც ღვთის სახლით იწყება და შემდეგ ღვთის სხვა სამწყსოზე გადადის, იმავდროულად მხეცის ხატის ჩამოყალიბების ორ პერიოდსაც წარმოადგენს.

იმ ორი წინასწარმეტყველური პერიოდის პირველში, როდესაც სამსჯავრო მოევლინება როგორც ღვთის ეკლესიას, ასევე შეერთებულ შტატებს, სწორედ იმავე ისტორიაში გასამართლებულნი არიან როგორც რესპუბლიკური რქა, ისე პროტესტანტული რქა. სწორედ იქ, სადაც ლაოდიკიური ადვენტიზმი უფლის ბაგეთაგან ამოინთხევა, შეერთებული შტატები თავისი გამოსაცდელი ვადის სასმისს ავსებს, და ერს ეროვნული დაღუპვა მოეწევა, ხოლო შემდეგ სატანა ჩნდება და იწყებს თავის საკვირველ საქმეს. ას ორმოცდაოთხი ათასი იბეჭდებიან და კვირა დღის კანონის დროს აღმართულნი არიან

როგორც დროშა.

ჩვენ გვაცნობენ, რომ შეუძლებელია რაიმე წარმოდგენის მიცემა „ღვთის იმ ხალხის გამოცდილებაზე, რომელიც დედამიწაზე ცოცხალი იქნება, როდესაც ზეციური დიდება და წარსულის დევნათა განმეორება ერთმანეთში შეერწყმება.“

„სატანა გულმოდგინე ბიბლიის შემსწავლელია. მან იცის, რომ მისი დრო მოკლეა, და ყოველ ნაბიჯზე ცდილობს, წინააღმდეგობა გაუწიოს უფლის საქმეს ამ ქვეყანაზე. შეუძლებელია, რაიმე წარმოდგენა მიეცეს ღვთის ხალხის გამოცდილების შესახებ, რომლებიც დედამიწაზე ცოცხლები იქნებიან მაშინ, როცა ზეციური დიდება და წარსულის დევნათა განმეორება ერთად შეერწყმება. ისინი ივლიან იმ ნათელში, რომელიც ღვთის ტახტიდან გამოდის. ანგელოზთა მეშვეობით ზეცასა და დედამიწას შორის განუწყვეტელი კავშირი იქნება. და სატანა, ბოროტ ანგელოზთა გარემოცვაში, თავს ღმერთად გამოაცხადებს და ყოველგვარ სასწაულს მოახდენს, რათა, თუ შესაძლებელი იქნება, თავად რჩეულნიც კი აცდუნოს. ღვთის ხალხი თავის უსაფრთხოებას სასწაულმოქმედებაში ვერ ჰპოვებს, რადგან სატანა გააყალბებს იმ სასწაულებს, რომლებიც მოხდება. ღვთის გამოცდილი და გამოცდაგამოვლილი ხალხი თავის ძალას იპოვის იმ ნიშანში, რომლის შესახებაც ნათქვამია გამოსვლა 31:12–18-ში. მათ უნდა დაიკავონ მტკიცე პოზიცია ცოცხალ სიტყვაზე: „დაწერილია“. ეს არის ერთადერთი საფუძველი, რომელზედაც მათ შეუძლიათ მტკიცედ დგომა. ვინც ღმერთთან თავისი აღთქმა დაარღვია, იმ დღეს იქნება უღმერთოდ და უიმედოდ.“ Testimonies, ტომი 9, 16.

წარსულ დევნათა განმეორება იწყება შეერთებულ შტატებში კვირადღის კანონის ამოქმედებისას, ვინაიდან სატანა სწორედ იმ დროს იწყებს თავის საკვირველ მოქმედებას, ხოლო ბრძენი ქალწულნი, რომელნიც უკვე „გამოცდილნი და გამოცდნილნი“ არიან, მაშინ „ივლიან იმ ნათელში, რომელიც ღვთის ტახტიდან გამოდის“. ეს აღსრულდება ანგელოზთა მსახურებით, რადგან „ანგელოზთა მეშვეობით მუდმივი კავშირი იარსებებს ზეცასა და დედამიწას შორის“.

„მთელი დედამიწის უფლის წინაშე მდგომ ცხებულებს აქვთ ის მდგომარეობა, რომელიც ოდესღაც სატანას ჰქონდა, როგორც მფარველ ქერუბიმს. მისი ტახტის გარემომცველი წმიდა არსებების მეშვეობით უფალი განუწყვეტელ კავშირს ამყარებს დედამიწის მკვიდრებთან. ოქროს ზეთი წარმოადგენს იმ მადლს, რომლითაც ღმერთი მორწმუნეთა სანთლებს ამარაგებს, რათა ისინი არ აციმციმდნენ და არ ჩაქრნენ. რომ არა ეს წმიდა ზეთი, რომელიც ზეციდან იღვრება ღვთის სულის უწყებებში, ბოროტების ძალებს სრული ბატონობა ექნებოდათ ადამიანებზე.“

„ღმერთი შეურაცხყოფა, როდესაც ჩვენ არ ვიღებთ იმ უწყებებს, რომელთაც იგი გვიგზავნის. ამგვარად ჩვენ უარყოფთ იმ ოქროს ზეთს, რომელსაც იგი ჩვენს სულებში ჩაღვრიდა, რათა გადაცემულიყო სიბნელეში მყოფთათვის. როდესაც გაისმება მოწოდება: „აჰა, სიძე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად“, ისინი, რომელთაც არ მიუღიათ წმიდა ზეთი, რომელთაც თავიანთ გულებში არ გაუფრთხილებიათ ქრისტეს მადლი, უგუნურ ქალწულთა მსგავსად აღმოაჩენენ,

რომ თავიანთ უფალთან შესახვედრად მზად არ არიან. მათ არ გააჩნიათ თავიანთ თავში ძალა, რომ ზეთი მოიპოვონ, და მათი ცხოვრება ნამსხვრევებად იქცევა. მაგრამ თუ ღვთის წმიდა სულს ვითხოვთ, თუ, მოსეს მსგავსად, ვევედრებით: „მიჩვენე შენი დიდება“, ღვთის სიყვარული ჩვენს გულებში უხვად დაიღვრება. ოქროს მიღებით ოქროს ზეთი ჩვენამდე მოაღწევს. „არც ძალით, არც ძლიერებით, არამედ ჩემი სულით, ამბობს ცაბათ უფალი“. სიმართლის მზის ნათელი სხივების მიღებით ღვთის შვილები სოფელში სინათლეებად ბრწყინავენ“. Review and Herald, July 20, 1897.

ბრძენნი არიან ისინი, რომელთაც ბეჭედი დაესვათ გამოცხადების მეშვიდე თავში და ეზეკიელის მეცხრე თავში, და რომლებიც დაპირისპირებულნი არიან უგუნურებთან, რომლებიც შეურაცხყოფენ უფალს იმით, რომ უარს ამბობენ „იმ უწყებებზე, რომელთაც იგი აგზავნის“. უგუნურნი არიან ისინი, „რომლებმაც დაარღვიეს თავიანთი აღთქმა ღმერთთან და რომლებიც იმ დღეს იქნებიან უღმერთოდ და უიმედოდ“. ეს ორი ჯგუფი გამოიცადა და მიყვანილ იქნა ისეთ წერტილამდე, სადაც მათ გამოავლინეს თავიანთი ხასიათი იმის მიხედვით, მიიღეს თუ უარყვეს ჟამის უწყება. ჟამის უწყება 2001 წლის 11 სექტემბრიდან არის გვიანი წვიმის უწყება.

გვიანი წვიმის შესახებ უწყება შეიცნობა „სტრიქონი სტრიქონზე“ მეთოდოლოგიით, როგორც ეს გადმოცემულია ესაიას ოცდამეცხრე თავში. „სტრიქონი სტრიქონზე“ მეთოდოლოგია არის ბიბლიის შესწავლისათვის ღმერთის მიერ დადგენილი მეთოდი; ამიტომ, ამ მეთოდოლოგიის უარყოფა ნიშნავს არა მხოლოდ იმ უწყების უარყოფას, რომელიც წარმოდგენილია „სტრიქონი სტრიქონზე“, აქ ცოტათი და იქ ცოტათი, გამოყენების მეშვეობით, არამედ თავად ამ მეთოდოლოგიის მომცემის უარყოფასაც.

შთაგონებით მოცემული საზღვრების გამო, რომლებიც გამოცდის პროცესში გამოცხადდა და რომელსაც ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვამდე მივყავართ, ცხადია, რომ ერთადერთი გზა, რითაც ღვთის შვილმა შეიძლება გაიაროს იმ ისტორიის განმავლობაში, სადაც „ზეციური დიდება და წარსული დევნათა განმეორება შერწყმულია“, არის ყოფნა ისეთ გამოცდილებაში, სადაც ღვთის ტახტიდან გამომავალი ნათელი შეიძლება იქნეს შეცნობილი. იგი უნდა იქნეს შეცნობილი, თორემ უსარგებლოა, და ჩვენ დავიღუპებით.

„ჩვენ არ უნდა ველოდოთ გვიან წვიმას. იგი მოვა ყველასზე, ვინც შეიცნობს და მიითვისებს მაღლის ნამსა და წვიმებს, რომლებიც ჩვენზე გადმოდის. როდესაც შევკრებთ ნათლის ნამსხვრევებს, როდესაც დავაფასებთ ღვთის ურყევ წყალობებს, მას, ვისაც უყვარს, რომ ჩვენ ვენდობოდეთ მას, მაშინ ყოველი აღთქმა აღსრულდება. [ესაია 61:11 ციტირებულია.] მთელი დედამიწა უნდა აივსოს ღვთის დიდებით.“
მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ბიბლიური კომენტარი, ტომი 7, 984.

იმ პერიოდში, რომელიც იწყება მაშინ, როდესაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი მთელ დედამიწას თავისი დიდებით ავსებს, დაწყებული 2001 წლის 11 სექტემბრიდან, უკანასკნელი წვიმა მხოლოდ იმათზე მოვიდა, „ვინც“ „შეიცნო და მიითვისა მაღლის ნამი და წვიმები, რომლებიც“ „ჩვენზე გადმოდის.“ ადრევე დის უაითის მიერ აღნიშნული „დიდი შეცდომა“ ის იყო, რომ უგუნური ქალწულები

ფიქრობდნენ, თითქოს შეეძლოთ დალოდებოდნენ იმ დრომდე, როცა უკანასკნელი წვიმა შეუზღუდავად გადმოიღვრებოდა, რადგან მაშინ ფიქრობდნენ, რომ დაკარგულის ანაზღაურებას შეძლებდნენ. ასე არ არის; მეტ ნათელს მხოლოდ ისინი იღებენ, ვინც ღვთის წინასწარმეტყველურ სიტყვის გაგებაში იზრდება.

როცა ამ სტატიას ვასრულებთ, მსურს აღვნიშნო ის საკითხი, რომელიც დაკავშირებულია იმ გამოცდის დროის მიზანთან, რომელშიც ახლა ვიმყოფებით. თუ გვსურს „ვიაროთ იმ ნათელში, რომელიც ღვთის ტახტიდან გამოდის“ იმ ჟამს, როცა წარსულის დევნანი კვლავ განმეორდება, საჭირო იქნება, რომ კრიზისის დადგომამდე წინასწარმეტყველური სიტყვა სრულად შევიმეცნოთ.

პირველ თავში დანიელმა და იმ სამმა ღირსეულმა კაცმა თავიანთი განათლება უკვე სრულყო, ვიდრე ნაბუქოდონოსორის წინაშე გამოცდისათვის წარდგებოდნენ. ორმოცი დღის განმავლობაში ქრისტემ მოწაფეთა გონებას გაუხსნა წინასწარმეტყველური სიტყვა იმ ათი დღის წინ, რომლის დროსაც მოწაფეებმა თავიანთი ერთობა სრულყვეს. შემდეგ მოვიდა ორმოცდაათობა, რომელიც საკვირაო კანონს განასახიერებს.

დანიელის მესამე თავში შადრაქმა, მეშაქმა და აბედნეგომ ნაბუქოდონოსორს აუწყეს, რომ მათ დამატებითი დრო არ სჭირდებოდათ, რადგან უკვე მტკიცედ ჰქონდათ გადაწყვეტილი, რას იზამდნენ საკვირაო კანონის გამოცდის ჟამს. მათი ერთგულება განდიდდა, როცა ისინი ქრისტესთან ერთად დადიოდნენ სახმილში, და უწყება, რომელშიც ისინი გამოცდამდე უკვე დამკვიდრებულნი იყვნენ, გავრცელდა მაშინდელ მთელ ცნობილ მსოფლიოში ყველა იმ სტუმარ დიდებულთა მიერ, რომლებმაც სახმილში ეს სასწაული იხილეს.

ამ აზრებს მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.